ja ütles: Minne nüüd siit ärra Peteli Linna jure (§. 178.), ja jä sinna, ja te seäl üks Altar selle Jummalale, kes ennast sinnule nähtas, kui sa omma Wenna Esawi eest pöggenesid (§. 176.). Jakob andis sedda teäda omma Perrele ja keikile, kes temma Seltsis ollid; temma keskis neid ka ärrasata enneste jurest keik Kujud ehk woorad Jummalad, mis moonel nende seas ollid (§. 201.), ja ennast puhhastada, et nemmad woiksid kolbata selle Jummala ette (ütles Jakob) kes mind on wõrnud kuulda mo Ahhastusse-Aal, ja minno jures on olnud keige se Tee peäl, kus ma käisin. Nemmad andsid siis Jakobille keik woora Jummalatte Kujud, mis ial nende Kä ollid, ja temma mattis neid mahha ühhe Tamme alla, Sekemi Linna jure.

§. 229. Ja nemmad läksid Teele, ja Jummala Hirm tulli nende ümberkaudo Linnade peäle, et nemmad Jakobbi Poegi takka ei ajanud, kes sedda Mõrtsuka- ja Rõõwli Tõõd Sekemi Linnas ollid teinud. Nemmad tullid Rahhoga Lusti Linna jure, mis Jakob olli hakkanud Peteli Linnaks nimmetama, ja pärrast ka selle Nimme peäle äi. Se olli Sekemi Linnast seitse Pennikoorma Maad Louna pool, nenda et Jakob nüüd jo liggimale sennapole hakkas tullema, kus ta Issa Isaak ellas. Oh! kui suur wois Jakobbi Süddame Rõõm nüüd olla, kui ta omma Naeste ja Lastega, ja ni hulga Perre ja Warrandusega senna Paika jure sai, kus ta ennemuiste ükspäini olli manganud, ja üks Kiwwi temmal Pea-Padjaks olnud (§. 176.)! Nüüd wois ta Jummalat seäl kita keige temma Heateggemiste eest.

§. 230. Ta ehhitas senna Jummalale ühhe Altari, ja ohwerdas temmale Tän-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1780, lk. 19